

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Janem Čížkem v právní věci

žalobce: **O. L.**, narozen X,
státní příslušník X,
trvale bytem X,

zastoupen advokátem JUDr. Petrem Novotným,
se sídlem Archangelská 1, Praha,

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**
se sídlem Olšanská 2, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2019, čj. CPR-33100-8/ČJ-2018-930310-V234,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 8. 11. 2019 se žalobce zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Policie České republiky, K. ř. p. S. k., O. c. p., O. p. k., p. a e. (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 9. 2018, č. j. KRPS-146545-30/ČJ-2018-010026. Rozhodnutím s. o. I. stupně bylo žalobci uloženo podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území Č. r. a o změně některých zákonů,

ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s. v. a byla mu stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit v. na území s. E. u., v délce X r.

2. Dle žalované správní orgán I. stupně správně podřadil posuzovaný případ pod § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců, neboť bylo v řízení prokázáno, že žalobce v Č. r. vykonával minimálně od X do X p. ve s. Č. s.r.o. b. p. k z., ačkoli je toto p. p. v. jeho p. č. (při s. ch.). Správní orgán I. stupně si vyžádal závazné stanovisko M. v., podle něhož zde není p. v., a m. v. jej následně potvrdil. K odvolacím námitkám žalovaná uvedla, že má za to, že se správní orgán I. stupně dostatečně zabýval otázkou přiměřenosti rozhodnutí ve smyslu § 119a odst. 2 a § 174a zákona o pobytu cizinců. Uložit s. v. žalobci je povinností správního orgánu přímo navazující na zjištění, že naplnil příslušnou skutkovou podstatu, nedojde-li k závěru, že by to bylo nepřiměřené. Uložení s. v. po d. j. r. je přiměřené vzhledem k okolnostem případu.
3. Žalobce nejprve obecně namítl, že žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav, jak jí to ukládá § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a neopatřila si dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu.
4. Žalobce konstatoval, že se n. n. v. z., neboť prokazatelně disponuje p. p. p. ze dne X vydaným Ú. p. Č. r. (k. p. v P.) na období od X do X pro p. d. v o. v. b. v Ch. Na místě k. se nacházel z vůle svého z. s. K. s. r. o. (dále také jen „K.“). Tato s. spolupracuje se s. Č. s. r. o. (dále jen „Č.“) na základě s. o s. K. žalobce přitom byla p. dne X u s. Č.
5. Žalobce dále nesouhlasí se závazným stanoviskem M. v. ze dne X, neboť na v. U. neustále probíhá v. k., který nepolevuje na intenzitě. Po mnoha letech k. na U. panuje nestabilita, nejistota a b., které značně dopadají na c. o. na celém území U. Žalovaná porušila rovněž § 2 odst. 1, 2 a 3 správního řádu.
6. Žalobce má za to, že nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
7. Žalovaná ve stručném vyjádření k žalobě pouze odkázala na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Má za to, že v daném případě postupovala v souladu s právními předpisy, proto navrhla zamítnutí žaloby.
8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Žaloba je tedy věcně projednatelná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť oba účastníci s takovým postupem souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
9. Soud ze správního spisu zjistil, že dne X byl žalobce k. h. P. Č. r. v rámci akce „CH.“ během v. p. ve s. Č. v obci H. u V. Při k. žalobce předložil c. d., v němž bylo vyznačeno v. t. X vydané Č. r. a platné pro s. S. v době od X do X, které žalobce o. k p. na d. X d. Toto v. jej však n. k v. p. č. b. p. p. p. Žalobce p. na p., kde se p. ch.
10. Na základě výše uvedeného bylo s žalobcem ještě týž den zahájeno řízení ve věci s. v. podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců. V průběhu v. za účasti tlumočnice do u. j. žalobce uvedl, že je ž. a má j. d. M., d. i r. ž. na U. Bylo mu v. p.

k z. Ú. p. ČR v P., a to pro z. D. se sídlem v P. X na d. p. d. v o. v. b. s místem v. v Ch. P. mu poslal na U. k. I., který p. zajistil. Na základě tohoto p. získal p. v. Nejprve od X do X p. na v. f. b., jelikož ale začal mít z. p. tak mu byla nabídnuta p. na p. v H. u V. na s. ch., kde p. od X do svého z. Do Č. r. přicestoval dne X přímo z U. přes M. a S. za účelem p. Tuto p. ve v. pro D. stejně jako další p. při s. ch. mu zajistil p. I., který za žalobce rovněž hradil u. Uvedl, že neví, pro jakou s. p., zřejmě pro D. Nástroje potřebné na s. ch. mu dal na f. k. R., který rovněž zadával p. a k. její p. D. rovněž e. R. Na p. s. ch., p. zde od X a chtěl p. ještě asi d. m. do v. p. v. P. d. byla od X do X (někdy X) h., od p. do p. Měl v. p. o., n. dostal od R. a o. p. byly volně k dispozici v autobuse, který je v. na f. Za p. měl příslibenou o. X KČ za h., měla být v. v h. Nepodepisoval žádnou s., p. jen na základě ú. d. Je si vědom, že v Č. r. může p. jen na základě p. p. k z. Žalobce obdržel za p. zatím pouze d. z. (z toho p. z. ještě během p. na s.) v celkové výši X KČ, slíbili mu h. m. X KČ. P. dostával v h. v o., neví, kdo je na u. nosil, pravděpodobně p. I. V Č. r. nemá žádné k. či s. vazby, závazky či pohledávky. S. v. nebude mít žádný vliv na jeho soukromý a rodinný život. Disponuje f. p. pro návrat na U. V místě jeho bydliště (Z. o.) není v. k. ani žádné jiné p. Neví o žádné překážce, která by bránila vycestování. Chce vycestovat zpět na U.

11. Žalobce předložil rozhodnutí Ú. p. Č. r., k. p. v P. ze dne 1. 3. 2018, č. j. CRA-471/2018-za, kterým mu bylo vydáno p. k z. podle § 92 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), u zaměstnavatele K. s. r. o., IČO: X (dále jen „K.“) pro d. p. d. v o. v. b. v okrese Ch. na dobu od X do X.
12. Ú. p. Č. r., k. p. v P. potvrdil v přípisu ze dne X, že žalobci bylo dne X Ú. p. Č. r., k. p. v P. vydáno p. k z. u z. K. pro d. p. d. v o. v. b. v okrese Ch. na dobu od X do X.
13. K posouzení existence možných překážek pro vycestování žalobce do země původu si správní orgán I. stupně vyžádal od M. v. z. s. ve smyslu § 120a zákona o pobytu cizinců, z něž plyne, že vycestování žalobce je možné. M. v z. s. odkázalo na z. o zemi původu, z které při posuzování možnosti vycestování vycházelo. Z ní vyplynulo, že b. s. v zemi původu žalobce, konkrétně v Z. o., je v současné době natolik uspokojivá, že umožňuje b. návrat žalobce.
14. Od X byl žalobce zastoupen v řízení advokátem. Dne X vyrozuměl správní orgán I. stupně zástupce žalobce o tom, že ukončil shromažďování podkladů pro rozhodnutí ve věci s. v. Poučil ho o procesních právech dle § 36 správního řádu a o tom, že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí může žalobce využít ve lhůtě 5 dnů. Žalobce ve vyjádření ze dne X uvedl obdobně jako v žalobě, že disponoval p. p. k z. a na místě k. se nacházel z vůle svého z. s. K. z důvodu v. na p. c. Spolupráce mezi s. K. a Č. probíhá na základě s. o s. Nejednalo se o v. n. p.
15. Dne X správní orgán I. stupně vyzval s. K., aby mu předložila listinu upravující její vztah se s. Č., p. s. uzavřenou s žalobcem a c. p., jímž byl žalobce v. ke s. Č. Z vyjádření s. K. pak plyne, že tato se s. Č. neuzavřela žádnou s. a nijak s ní n. Žalobce sice měl p. k p. pro s. K., ale do p. n., n. zde tedy z.
16. Žalobce ve vyjádření ze dne X pouze zopakoval svá tvrzení a setrval na tom, že p. v. l.
17. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 21. 9. 2018 č. j. KRPS-146545-30/ČJ-2018-010026, uložil žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců s. v.

a dobu, po kterou mu nelze umožnit v. na ú. č. s. E. u., stanovil v délce X r. Správní orgán I. stupně uvedl, že v řízení bylo spolehlivě prokázáno, že žalobce p. u s. Č. b. p., neboť p. k v. p., kterým disponoval, bylo určeno na p. u jiného z. a na o. d. p. Tato skutečnost byla ověřena u Ú. p. Č. r. Na žalobce se nevztahuje žádná z výjimek podle § 98 a § 98a zákona o zaměstnanosti. U s. K. n. do p., nebyl tedy touto s. ani v. na p. c. S. v. nelze považovat za nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života žalobce, neboť vzhledem k délce pobytu v Č. r. nemohl navázat žádné společenské ani kulturní vazby, sám uvedl, že se může vrátit na U., kde ž. jeho m. i d. Žalobce neuvedl žádnou překážku, která by mu v návratu bránila. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit v. na ú. Č. r., byla stanovena na spodní hranici, přičemž bylo zohledněno, že žalobce vykonával n. p. po krátkou dobu a nedopustil se žádného jiného protiprávního jednání.

18. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce prostřednictvím svého zástupce odvolání, v němž uplatnil obdobné odvolací námitky jako v žalobě. Žalobce v průběhu odvolacího řízení žádné důkazní návrhy nevznnesl.
19. Žalovaná vzhledem k obsahu odvolacích námitek požádala M. v. o přezkoumání jeho z. s.; m. v. z. s. ze dne X potvrdil z. s. ze dne X. Zopakoval s odkazem na aktuální z. o zemi původu, že žalobci v místě jeho bydliště n. žádná ú. Žalobce ve vyjádření ze dne X odmítl z. s. m. v. ze dne X.
20. Žalovaná následně vydala dne 24. 10. 2019 žalobou napadené rozhodnutí.
21. Na projednávanou věc dopadá právní úprava s. v. obsažená v zákoně o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 7. 2019. S účinností od 31. 7. 2019 bylo sice toto ustanovení změněno zákonem č. 176/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území Č. r. a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Podle přechodného ustanovení obsaženého v článku II, první části tohoto zákona se ale řízení podle zákona o pobytu cizinců zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončené dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona o pobytu cizinců ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
22. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 5 let, je-li cizinec na území zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.
23. Podle § 178b odst. 1 zákona o pobytu cizinců se zaměstnáním pro účely tohoto zákona rozumí výkon činnosti, ke které cizinec potřebuje povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu. Za zaměstnání se rovněž považuje plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti právnické osoby zajišťovaných společníkem, statutárním orgánem nebo členem statutárního nebo jiného orgánu obchodní společnosti pro obchodní společnost nebo členem družstva nebo členem statutárního nebo jiného orgánu družstva pro družstvo.

24. Podle § 89 odst. 1 a 2 zákona o zaměstnanosti může být cizinec přijat do zaměstnání a zaměstnáván, je-li držitelem platné zaměstnanecké karty, karty vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modré karty, pokud tento zákon nestanoví jinak. Cizinec může být dále přijat do zaměstnání a zaměstnáván, má-li platné povolení k zaměstnání vydané krajskou pobočkou Úřadu práce a platné oprávnění k pobytu na území České republiky.
25. Podle § 92 odst. 1 zákona o zaměstnanosti vydá krajská pobočka Úřadu práce povolení k zaměstnání za podmínek, že se jedná o
- a) oznámené volné pracovní místo (§ 86) a
 - b) volné pracovní místo nelze s ohledem na požadovanou kvalifikaci nebo nedostatek volných pracovních sil obsadit jinak; splnění této podmínky se nevyžaduje při vydání povolení k zaměstnání podle § 95 a 97.
26. Podle § 93 zákona o zaměstnanosti může být cizinec, který je držitelem modré karty, zaměstnanecké karty, karty vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo mu bylo vydáno povolení k zaměstnání, zaměstnavatelem vyslán na pracovní cestu podle § 42 zákoníku práce, jestliže to odpovídá povaze jím vykonávané práce, pro kterou byla udělena modrá karta, zaměstnanecká karta, karta vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo povolení k zaměstnání.
27. Stěžejní námitku žalobce týkající se l. v. p. pro s. Č. soud shledal jako nedůvodnou. Je nesporné, že žalobce v době k. disponoval p. k z. Předmětem sporu ovšem je právní kvalifikace v. p. pro s. Č., tj. otázka, zda lze na tuto č. nahlížet jako na p. b. p. k z., a jsou tak splněny podmínky pro v. ve smyslu § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců. Ú. p. v průběhu správního řízení potvrdil, že předmětné p. bylo žalobci v. podle § 92 odst. 1 zákona o zaměstnanosti pro s. K. jakožto z., jako m. v. p. byl uveden okres Ch. a pro tuto s. měl v. p. jako d. v o. v. b. V době provádění p. k. bylo p. p. Žalobce však byl k. v o. H. u V. v o. M., jak s. ú. ch. na p. s. Č. Nic z toho tedy n. údajům uvedeným v předmětném p. Žalobce tedy předně v. p. na jiném m., než stanovilo p. To by samo o sobě ještě neznamenalo, že žalobce v. p. n. Podle ustálené judikatury totiž může být cizinec disponující tímto d. p. v. k p. k jinému z. na jiné m. v. p. (srov. rozsudky K. s. v P. ze dne 6. 2. 2013, č. j. 44 A 31/2012 – 50, a NSS ze dne 25. 7. 2013, čj. 9 As 48/2013 – 46).
28. Žalobce vypověděl, že p. v Č. r. mu měl zajistit z. I. u z. D., později nicméně předložil p. k z. jež ho opravňovalo k v. p. č. u s. K. Po příjezdu do Č. r. u této s. p. do X, následně mu však z důvodu údajných z. o. byla nabídnuta p. u s. Č. Teprve následně zástupce žalobce opakovaně tvrdil, stejně jako v projednávané žalobě, že žalobce byl s. K. v. na p. c. ke s. Č. Z obsahu správního spisu se podává, že žalovaná na toto tvrzení adekvátně reagovala, neboť se s dotazem obrátila právě na s. K. Ta potvrdila, že žalobce u ní z. vůbec n., a proto jej také n. v. na p. c. Žalobce sám nepředložil žádnou listinu, která by v. p., tj. kromě jeho tvrzení v obsahu spisu nic nenasvědčuje tomu, že byl opravdu v. na p. c., dokonce n. ani svoje tvrzení, že zpočátku p. na s. pro D.
29. I kdyby soud vzal skutečnost v. za p., nemohlo by to vést k závěru, že žalobce l. v. p. u s. Č. Vývojem a rozbohem právní úpravy povolování zaměstnání cizinců, včetně inspirujících zdrojů této právní úpravy [zásady Rezoluce Rady ze dne 20. června 1994 o omezeních týkajících se přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států za účelem zaměstnávání (úř. věst. C 274 z 19. 9. 1996, str. 3)]

a samotnými podmínkami pro vydání povolení k zaměstnání se podrobně zabýval NSS v rozsudku ze dne 14. 12. 2011, čj. 6 Ads 139/2011 – 82. Z tohoto rozsudku mj. plyne, že přístup k zaměstnávání cizinců (s výjimkou vysoce kvalifikovaných zaměstnanců) v rámci Evropské unie je vzhledem k vysoké míře nezaměstnanosti v členských státech poměrně restriktivní. Tento trend přitom sleduje i česká právní úprava.

30. Předpoklady pro vydání povolení k zaměstnání stanoví § 92 odst. 1 zákona o zaměstnanosti, podle nějž může být toto povolení vydáno, jestliže se jedná o a) oznámené volné pracovní místo (§ 86) a b) volné pracovní místo nelze s ohledem na požadovanou kvalifikaci nebo nedostatek volných pracovních sil obsadit jinak; splnění této podmínky se nevyžaduje při vydání povolení k zaměstnání podle § 95 a 97. Ú. p. měl zřejmě za to, že zákonné podmínky byly splněny, a p. žalobci v. Povolení samo pak musí obsahovat konkrétní údaje, jež byly pro účely jeho vydání hodnoceny v intencích § 92 odst. 1 zákona o zaměstnanosti, mimo jiné místo výkonu práce, druh práce a identifikační údaje zaměstnavatele, u něhož bude cizinec vykonávat zaměstnání [§ 92 odst. 3 písm. b), c) a d) zákona o zaměstnanosti]. Dokladem toho, že uvedení těchto informací není samoučelné, je § 100 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, podle nějž odejme Úřad práce toto povolení, jestliže zaměstnání je vykonáváno v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání, s výjimkou výkonu jiné práce v důsledku převedení podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce, vyslání na pracovní cestu podle § 93 nebo jestliže bylo povolení k zaměstnání vydáno na základě nepravdivých údajů. Citované ustanovení uvádí jako jednu z výjimek vyslání na pracovní cestu podle § 93 zákona o zaměstnanosti, jenž upřesňuje, jaké další podmínky musí být splněny u takového vyslání. Podle něj může být cizinec, kterému bylo vydáno povolení k zaměstnání, zaměstnavatelem vyslán na pracovní cestu podle § 42 zákoníku práce, jestliže to odpovídá povaze jím vykonávané práce, pro kterou mu bylo uděleno povolení k zaměstnání. Zásadní změnu vykonávané práce je tedy podle této úpravy třeba považovat za porušení podmínek pracovního povolení, pro které lze vydané pracovní povolení odejmout. Výkon takové práce by rovněž byl prací nelegální ve smyslu § 5 písm. e) bodu 2 zákona o zaměstnanosti a byl by také zaměstnáním bez povolení k zaměstnání ve smyslu § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců.
31. V daném případě měl b. žalobce údajně v. z., pro nějž podle p. měl v. p. jakožto d. v o. výstavby b., ke s. ú. ch. na p. pro s. Č. Povaha těchto p. je naprosto odlišná. Ve světle výše uvedené právní úpravy tedy není pochyb o tom, že žalobce v. p. v rozporu s p. p., tudíž n., nehledě na to, že vůbec neprokázal, že byl skutečně v. na p. c. Žalobní bod je nedůvodný.
32. K námitce žalobce, že žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav a neopatřila dostatečné podklady pro své rozhodnutí, a ostatním obecným námitkám odkazujícím na ustanovení správního řádu uvádí soud následující. Žalovaná při svém rozhodování vycházela z řady podkladů, které jsou součástí správního spisu. Těmito podklady jsou rozhodnutí správního orgánu I. stupně, odvolání proti tomuto rozhodnutí, oznámení o zahájení správního řízení, protokol o v. žalobce, z. s. M. v. (včetně z. o zemi původu), spisový materiál správního orgánu I. stupně obsahující mj. i kopii p. k z., v. Ú. p. Č. r. a lustrace v informačních systémech. Podle soudu byl na základě těchto podkladů zjištěn stav věci dostatečně. Soud má za to, že skutkový stav byl zjištěn

v nezbytném rozsahu, neboť žalovaná se zabývala všemi relevantními okolnostmi pro rozhodnutí ve věci, jak dokládá obsah správního spisu. Žalobce ve své námitce nijak nespecifikuje, v čem (v jakém konkrétním skutkovém aspektu) spatřuje nedostatky zjištěného skutkového stavu, ani nezpochybňuje žádný z podkladů pro vydání rozhodnutí. V této obecné rovině proto soud dospěl k závěru, že ze strany správních orgánů byly opatřeny dostatečné podklady, v nichž měl zjištěný stav věci potřebnou oporu, přičemž žalovaný přihlédl ke všem skutečnostem, které v řízení vyšly najevo. Z obsahu spisu nevyplývala žádná skutečnost svědčící ve prospěch žalobce, kterou by správní orgány opomenuly zohlednit, žalobce pak žádnou takovou konkrétní skutečnost neoznačil, ve svých námitkách setrval jen v naprosto obecné rovině. Není přitom na soudu, aby namísto žalobce dohledával jednotlivé nezákonnosti, resp. vady řízení, jinak by přestal být nestranným orgánem povolaným k rozhodnutí sporu a stal se advokátem žalobce.

33. Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce týkající se z. s., již zjevně mířil na § 179 zákona o pobytu cizinců. Žalobce sám vypověděl, že b. s. se s. r. v Z. o., přičemž tato o. nikdy nebyla z. v. k. či jinými n. V žalobě dále uvedl, že k. soustředěný v D. a L. o. má neblahý dopad na celé ú. U. Přitom z informace M. v. ze dne X plyne, že situace ve dvou uvedených o. je stále vyhrocená, avšak v ostatních č. U. je b. s. k. Podle v. z. vládních i nevládních o. nedocházelo ani v l. X-X k b. i. v žádné z u. o. mimo D. a L. o. Bydliště žalobce se nachází v Z. o. vzdálené asi X km z. od d. zmíněných o. Tato o. je pod k. u. ú. v. a nedocházelo zde k žádným b. i. Soud tedy souhlasí se z. z. s., podle nichž je návrat žalobce možný, neboť v místě jeho bydliště mu zcela jistě žádné n. n. Z. s., o něž správní orgány opřely rozhodnutí o v., jsou zákonná. Žalobní bod je nedůvodný.
34. Žalobce konečně namítl, že nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, aniž by jakkoliv vyargumentoval, co jej k tomuto závěru vedlo. Jak soud výše rozebral, byly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců. Doba k vycestování byla stanovena v rámci zákonného rozmezí dle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Pakliže žalobce svou námitku nijak nerozvedl, soud již nemá co dodat, neboť nemůže nahrazovat jeho procesní aktivitu a stát se jeho advokátem (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008 – 78).
35. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
36. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalované soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť jí nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. prosince 2019

Mgr. Jan Čížek, v. r.
samosoudce